

[Tyroll.]

ger her. Der har været foretaget mange forarbejder omkring Københavns kommunes forfatning i adskillige kommissioner, og alligevel er det ikke kommet til udtryk i det forslag til lov om Københavns kommunes styrelse, som her er fremsat af indenrigsministeren. Der er heller ikke efter vores mening i dette forslag taget højde for, at planlægningsreformen kan opfyldes, at der er mulighed for, at befolkningen virkelig kan føre en kritisk kontrol med bystyrets byplanmæssige dispositioner osv. Vi finder, at dette lovforslag er virkelig begrænset i sit omfang, og vil altså, som jeg har sagt, medvirke til, at § 52 ikke bliver gennemført.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil gerne sige tak. Jeg tror næsten, jeg kan sige tak for en enstemmig tilslutning til, at den nye styrelseslov for København bliver vedtaget, men der er åbenbart nogen uenighed omkring § 52, hvad jeg kun beklager.

Her er ikke tale om et diktat, som nogle ordførere har sagt. Der er tale om et tilbud. Der er tale om, at København har mulighed for ad denne vej at komme sine borgere nærmere. Man mener, at lokalrådene er bedre egnede, men jeg kan ikke rigtig forstå, hvor lokalrådenes ståsted egentlig er, hvilket mandat de har, og hvordan de i øvrigt er opstået. Det bliver ved tilfældigheder i de forskellige områder, og det er det, man har ønsket at regulere noget ved. Men vi må tage dette som udtryk for, at folketinget ikke ønsker ad denne vej at styrke nærdemokratiet. Man kan have forskellig opfattelse af det, jeg tror bare, det var en af vejene, men nu får vi se, hvad afstemningen vil give.

Må jeg sige til hr. Svend Erik Hovmand, til hr. Niels Helveg Petersen og til andre, at beslutningsforslaget om opdeling af København i flere kommuner jo ikke er indeholdt i det foreliggende styrelseslovforslag, og derfor kunne man i og for sig forbigå det i tavshed. Men både hr. Svend Erik Hovmand og hr. Niels Helveg Petersen klarer let og elegant Københavns nærdemokratiske problemer bare ved at lave 6 kommuner, og så siger de, at der er ingen problemer hverken i administrativ henseende eller i nogen som helst andre henseender. Det klarer valgdeltagelsen, det løser skatteproblemerne, ja, det løser alle problemer. Hr. Niels Helveg Petersen sagde ved første behandling som de

radikales ordfører til mig: hvor er visionerne? Nu er jeg klar over, at visionerne ligger i hr. Niels Helveg Petersens og hr. Svend Erik Hovmands forslag, og så giver jeg ikke særlig meget for dem. Jeg tror, det skaber flere problemer, end det løser, og hvis hr. Niels Helveg Petersen mener, at det ikke er i strid med kommunalreformen, må jeg lige minde hr. Niels Helveg Petersen om, at hovedtendensen var: én by, én kommune, og vi har ikke set tilfælde, hvor man har delt én kommune med én administrativ enhed op i 6 andre, med de problemer, det må kunne skabe af forskellig art.

Jeg beklager som sagt, at man ikke kan gå ind for, at København får mulighed for at prøve tanken om bydelsråd. Der er jo ikke tale om, at det skal stadfæstes omgående, man kan se på det hen ad vejen, og man vil i hvert fald ikke før efter debatten omkring nærdemokratiudvalgets redegørelse tage nogen som helst stilling.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger, men bare stadig væk udtrykke forundring over, så let og elegant nogle her i folketinget klarer nærdemokratiets problemer.

Jørgen Frederiksen (S):

Jeg ønsker blot at knytte et par enkelte kommentarer til den efter min opfattelse særdeles tyndbenede argumentation, man såvel fra fremskridtspartiet som fra venstre og andre partier lægger til grund for ikke at kunne stemme for § 52 i dette lovforslag.

Hr. Tang Sørensen sagde – hvis jeg har kunnet skrive hurtigt nok – at i de lokale råd – jeg går ud fra, at det er de eksisterende lokalråd – trives demokratiet bedre, end det ville gøre i folkevalgte bydelsråd. Det er et synspunkt, som vi i hvert fald ikke deler.

Hr. Svend Erik Hovmand sagde, at når man fra venstres side sagde nej til tanken om bydelsråd, var det først og fremmest, fordi de ikke kendes i forvejen. Det er også en meget saglig argumentation for noget så epokegørende, for noget så nyt og fremskridtsvenligt som tanken om udvikling af nærdemokratiet i storbyen København!

Hr. Kaj Hansen pegede på, at man lige så godt kunne give lokalrådene de beføjelser, som jeg nævnte i mit første indlæg, men jeg vil gøre opmærksom på, at jeg to gange i hvert fald understregede den efter vor opfattelse principielle forskel på lokalråd og bydelsråd, der er valgt,